

Johannes 20-21

DE OPGESTANE HEER

<http://www.middletonbiblechurch.org/gospJohannes/john.htm>

Indien niet anders vermeld komen alle Schriftaanhalingen uit de Herziene Statenvertaling (HSV) Vertaling, plaatjes, bewerking door M.V. Update 24-11-2015 (versie zonder invulvragen)

Het woord “EVANGELIE” betekent “goed nieuws”. Wij bestuderen het EVANGELIE naar Johannes. Aan het eind van Johannes hoofdstuk 19 leerden we dat Jezus echt stierf en dat Zijn levenloze lichaam in een graftombe werd geplaatst (Johannes 19:33-42). Als het EVANGELIE van Johannes geëindigd was met hoofdstuk 19 dan zou er geen EVANGELIE zijn! Dan was er geen GOED NIEUWS. Als Christus in het graf was gebleven dan was er geen redding, geen Christendom en geen boodschap van hoop voor de mensen (vergelijk 1 Korinthiërs 15:14-19).

God zij dank, het Evangelie van Johannes eindigt niet met hoofdstuk 19. Er zijn nog twee hoofdstukken die de heerlijke waarheid brengen dat de Heer inderdaad is opgestaan! Hij die stierf in hoofdstuk 19 wordt levend gezien in de hoofdstukken 20 en 21! Een biografie is een geschreven verhaal van iemands leven. Nadat de persoon is gestorven, is er niets meer te schrijven over deze persoon. Een biografie eindigt waar het leven eindigt, want na de dood maakt een mens geen geschiedenis meer. Soms worden er nog additionele hoofdstukken geschreven over de invloed van die persoon op de maatschappij, maar niets actueels kan nog geschreven worden over die persoon want hij heeft de scène verlaten.

De biografie van Jezus Christus is anders dan enige andere biografie! Het verhaal van Zijn dood is niet het laatste hoofdstuk. Na het verhaal over Zijn dood lezen we meer. We lezen van Hem nog bepaalde dingen die Hij doet en zegt. Er zijn nieuwe hoofdstukken omdat Hij die dood was nu opnieuw leeft. Zijn biografie loopt door!

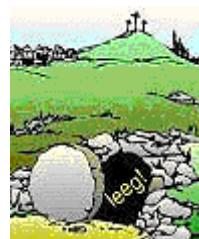
Schets van de laatste twee hoofdstukken in Johannes' Evangelie:

1. HET LEGE GRAF (Johannes 20:1-10).
2. DE VERSCHIJNINGEN NA DE OPSTANDING (Johannes 20:11-21:23).
 - a. Jezus verschijnt aan Maria Magdalena (Johannes 20:11-18).
 - b. Jezus verschijnt aan de discipelen met Thomas afwezig (Johannes 20:19-25).
 - c. Jezus verschijnt aan de discipelen met Thomas aanwezig (Johannes 20:26-31).
 - d. Jezus verschijnt aan de discipelen aan het Meer van Galilea (Johannes 20:1-23).
3. JOHANNES' SLOTWOORDEN (Johannes 21:24-25).
4. JOHANNES' SCHRIJFBEDOELING (Johannes 20:30-31).

1. HET LEGE GRAF

Beschouw het volgende:

Abrahams graf	→	bezet
Mozes' graf	→	bezet
Confucius' graf	→	bezet
Boeddha's graf	→	bezet
Mohammeds graf	→	bezet
Jezus' graf	→	leeg!

Wie ontdekte dat de graftombe van Jezus leeg was (Johannes 20:1-2)? Maria Magdalena, zij kwam op de eerste dag van de week, onze ZONDAG, en ze kwam erg vroeg in de ochtend: “toen het nog **donker** was” (Johannes 20:1). Ze was er over verbaasd te merken dat de **steen** van het graf weggenomen was (Johannes 20:1 en vergelijk Mattheüs 27:62-66). Dit was een grote steen (Markus 16:4). Wie had de steen weggerold, volgens Mattheüs 28:2?

a. Niet Jezus	d. Niet de Joden
b. Niet de Romeinen	e. Niet de discipelen
c. Niet door louter een aardbeving	f. Het was een engel!

Jezus had niet nodig dat de steen van de deur weggerold werd (vergelijk Johannes 20:19, 26), maar God wilde dat anderen zouden zien dat het graf **LEEG** was! De steen was weggerold, niet om Jezus buiten te laten komen, maar om anderen binnen te laten! De Heer was **reeds vertrokken uit de tombe** tegen de tijd dat de steen werd weggerold.

Maria liep snel naar Petrus en Johannes om hen het nieuws te vertellen (Johannes 20:2). Maria Magdalena geloofde niet dat Jezus was opgestaan uit de doden, maar zij dacht dat iemand het dode lichaam had weggenomen en verplaatst naar ergens anders (Johannes 20:2).

Petrus en “de andere discipel” (Johannes) liepen naar de tombe om zelf te gaan zien. Welke discipel won de race (Johannes 20:4)? Het was Johannes. Hij ging echter niet in het graf (Johannes 20:5). Toen kwam Petrus, en hij ging het graf binnen (Johannes 20:6). Petrus had een impulsief karakter in tegenstelling tot Johannes die meer bedachtzaam was.

Petrus en Johannes moeten verbaasd geweest zijn door wat zij zagen (zie Johannes 20:6-7). De grafdoeken (linnen windsels) lagen netjes gestapeld. Hoe kon dat? Als iemand het lichaam had gestolen dan hadden ze het waarschijnlijk samen met de grafdoeken meegenomen. Waarom zouden zij de tijd nemen om de windsels van het lichaam af te wikkelen? En als iemand al die moeite had genomen, waarom zou deze dan de grafdoeken niet wanordelijk op de grond achtergelaten hebben? Toen Johannes dit zag, toen **geloofde** hij (Johannes 20:8).

Er was veel dat Johannes niet begreep (Johannes 20:9), maar hij begon het licht te zien. Hij zag en onderzocht deze grafdoeken en hij geloofde dat de enige verklaring kon zijn dat GOD, niet mensen, iets moest gedaan hebben! Iets heel bijzonders was er gebeurd en Johannes wist het!

2. DE VERSCHIJNINGEN NA DE OPSTANDING

a. Jezus verschijnt aan Maria Magdalena

Wie was volgens Markus 16:9 de eerste persoon die Christus zou zien? Maria Magdalena. Christus verscheen aan vele mensen na Zijn opstanding. Hij werd door verschillende mensen gezien gedurende 40 dagen (Handelingen 1:3). Bij één gelegenheid werd Hij gezien door meer dan 500 broeders (1 Korinthiërs 15:6), en volgens dit vers waren er van deze mensen méér dan 250 in leven toen Paulus zijn eerste brief aan de Korinthiërs schreef, en dat was rond 55 nC. of 25 jaar nadat de opstanding plaatsvond. Christus verscheen aan velen, maar de eerste persoon die de opgestane Heer zag was een nederige vrouw: Maria Magdalena. Het is het Evangelie naar Johannes dat ons de meeste informatie geeft over Jezus' verschijning aan Maria (Johannes 20:11-18).

Wat was het eerste dat Maria zag als ze in het graf keek (Johannes 20:11-12)? Twee engelen! Wat was Maria's verklaring voor de lege tombe (Johannes 20:13 en vergelijk vers 15)? Ze dacht dat iemand het lichaam van haar Heer had weggenomen. Wie zag zij nadat zij zich omgedraaid had (Johannes 20:14)? Haar Heer! Ze herkende Hem echter niet (Johannes 20:14). Zij dacht dat Hij de tuinman was (Johannes 20:15). Wat deed haar Hem herkennen (Johannes 20:16)? “Jezus zei tegen haar: Maria!”

De woorden van Jezus in Johannes 20:17 zijn dikwijls verkeerd begrepen. De oude Statenvertaling zegt: “**RAAK** Mij niet aan” (Johannes 20:17). Jezus zei echter niet dat Hij niet mocht aangeraakt worden, alsof er iets vreselijks zou gebeuren wanneer Maria Hem zou aanraken met zelfs maar één vinger. Wat Jezus in feite zei wordt beter vertaald in de Herziene Statenvertaling door: “**HOUD** Mij niet **VAST**” [= aanhoudend vasthouden].

Blijkbaar was Maria zo vervuld met vreugde dat zij de Heer vastgreep, misschien aan de voeten (vergelijk Mattheüs 28:9). Jezus maakte haar duidelijk “Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader” (Johannes 20:17). Jezus was in feite nog steeds in het proces van “overgaan naar de Vader” (Johannes 13:1). Voordat Hij zou terugkeren naar de hemel verscheen Hij echter aan bepaalde mensen als bewijs van Zijn opstanding, en Maria was een van dezen.

Maria kan gedacht hebben: “Jezus is hier! Hij leeft! Alles is nu OK want de Heer is hier lichamenlijk aanwezig!” Maar betekent dit dan dat wanneer Hij weg is van de aarde alles *niet* OK is? Eerder had Jezus de discipelen geleerd dat het noodzakelijk was voor Hem om terug te keren naar de Vader (Johannes 16:7). De verhouding van een gelovige tot de Heer hangt niet af van Zijn lichamenlijke aanwezigheid, en Maria moest dit begrijpen.

Liet de Heer mensen toe Zijn lichaam aan te raken of vast te grijpen? Jazeker, zie Mattheüs 28:9, Johannes 20:27; Lukas 24:39. Vandaag echter is dat niet meer mogelijk. Jezus is vandaag in de hemel (Efeziërs 1:20-21). Gelovigen kunnen Hem vandaag niet aanraken en zelfs niet zien, maar ze kunnen Hem liefhebben en zich verheugen “met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde” (1 Petrus 1:8). De Heer heeft beloofd dat Hij MET de gelovigen zou zijn alhoewel Hij niet meer in het lichaam bij hen zou zijn (Mattheüs 28:20; Markus 16:20). Vandaag kunnen wij Jezus niet meer aanraken of vastgrijpen zoals Maria deed, maar we kunnen wel Zijn getrouwe en ware WOORD vastgrijpen en geloven, “want wij wandelen door **geloof**, niet door **aanschouwing**” (2 Korinthiërs 5:7).

Volgens Johannes 20:17 (“HOUD MIJ NIET VAST”) en 20:18, werd de opstanding van Christus bevestigd aan Maria door drie van haar zintuigen: **zij zag Hem, hoorde Hem, raakte Hem aan!** Zij ging onmiddellijk naar de andere discipelen het goede nieuws vertellen (Johannes 20:17).

b. Jezus Verschijnt aan de discipelen met Thomas afwezig

Op die eerste paaszondegavond waren de discipelen samen in een bepaalde plaats, met de deuren **gesloten** en waarschijnlijk vergrendeld (Johannes 20:19). Dezelfde opgestane Christus die geen problemen had met **uit** Zijn gesloten graf te komen, had ook geen probleem met een gesloten ruimte **binnen** te gaan. Hoe was de emotionele toestand van de discipelen nadat Jezus een visueel bewijs had gegeven van Zijn opstanding (Johannes 20:20)? Het opgestane en verheerlijkte lichaam van de Heer droeg nog steeds de sporen en littekens van Zijn kruisiging (Johannes 20:20, 27) als een levendige herinnering aan wat Hij voor ons deed.

In Johannes 20:21 sprak Jezus volgende belangrijke woorden tot Zijn discipelen. We mogen deze de “GROTE OPDRACHT VOLGENS JOHANNES” noemen. Jezus zei: “Zoals de Vader Mij **gezonden** heeft, **zend** Ik ook u”. Deze zelfde waarheid werd uitgedrukt in Jezus’ gebed in Johannes 17:18. Beschouw het volgende schema:

“Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u” (Johannes 20:21)

“Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb ook Ik hen in de wereld gezonden” (Johannes 17:18).

De Vader zond de Zoon op gelijke wijze als de Zoon Zijn discipelen zendt. Als we willen begrijpen wat het betekent gezonden te zijn door Christus, moeten we eerst begrijpen wat het voor Christus

betekende gezonden te zijn door de Vader. Hoe werd onze Heer gezonden? Wat was Zijn relatie met Degene die Hem zond (Zijn Zender)? Het Evangelie naar Johannes omschrijft helder de betekenis van deze relatie. De volgende passages (opgedeeld in 10 categorieën) worden gevonden in het Evangelie van Johannes en spreken van Christus die GEZONDEN werd door Zijn Vader:

1. Christus werd niet gezonden om Zijn eigen wil te doen maar de wil van Zijn Zender (Johannes 4:34; 5:30; 6:38).

EVENZO, behoren wij vandaag te zeggen: “Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Christus mijn Zender en Zijn werk volbreng – om enkel te doen wat Hij wil. Zijn wil geschiede!”

2. Christus werd niet gezonden om Zichzelf te behagen, maar om Zijn Zender welgevallig te zijn (Johannes 8:29).

EVENZO, zouden wij moeten kunnen zeggen: “Ik doe altijd die dingen die Christus aangenaam zijn” (2 Korinthiërs 5:9-11; Efeziërs 5:10; 1 Korinthiërs 7:32; Filippenzen 3:7-8). Paulus’ grote bezorgdheid was geen **mensen** te behagen, maar **Christus** die hij diende (Galaten 1:10).

3. Christus werd niet gezonden om Zijn eigen heerlijkheid te zoeken, maar de heerlijkheid van Zijn Zender (Johannes 7:18).

EVENZO, zouden wij geen erkenning en lof willen zoeken voor onszelf. Wij zijn **ZIJN getuigen** (Handelingen 1:8) en onze levens horen duidelijk op Hem te wijzen. Zoals Johannes de Doper eens zei: “Hij moet **meer** worden, ik echter **minder**” (Johannes 3:30).

4. Christus werd in de wereld gezonden om Zijn onzichtbare Zender te vertegenwoordigen (Johannes 5:37 en vergelijk Johannes 1:18).

EVENZO, werden wij in de wereld gezonden om de onzichtbare Christus te vertegenwoordigen (2 Korinthiërs 5:20). De wereld kan Jezus vandaag niet zien (Johannes 16:10), maar zij kunnen Zijn gelovigen zien die nog steeds op aarde zijn. Christus zou moeten geportretteerd zijn in Zijn gelovigen vandaag. Hoe verschrikkelijk is het dan dat de grote meerderheid van wat zich vandaag “christen” noemt eerder een beeld van vlees en duivel laat zien! Wat een schande!!

5. Christus werd in de wereld gezonden opdat mensen, door Hem te zien, Zijn Zender zouden zien (Johannes 12:44-45).

Als mensen Christus zagen dan zagen zij eigenlijk God de Vader, volgens Johannes 14:9. EVENZO, als mensen naar onze levens zien zouden zij onze Zender, onze Heer Jezus moeten zien (zie Galaten 2:20: “Christus **leeft in mij**” en Galaten 4:19: “totdat Christus **gestalte** in u krijgt”). De wereld hoort Christus-gelijkende gelovigen te zien!

6. Christus werd in de wereld gezonden en leefde door Zijn Zender (Johannes 6:57).

EVENZO, heeft de levende Christus ons gezonden en wij leven door Hem. Christus is ons **leven** (Kolossenzen 3:3-4). Paulus zei: “Want het **leven** is voor mij **Christus**” (Filippenzen 1:21). Ons leven is gecentreerd in Hem (Galaten 2:20) net zoals Zijn leven in de Vader gecentreerd was. Onthoud dat onze eerste functie als getuigen (Handelingen 1:8) is: “het **leven** van **Christus**” te manifesteren” (2 Korinthiërs 4:10-11).

7. Christus werd niet met Zijn eigen woorden en leer in de wereld gezonden, maar met de woorden en leer van Zijn Zender (Johannes 3:34; 7:16; 12:49-50).

EVENZO, heeft Christus ons in de wereld gezonden om niet onze boodschap te brengen maar het Evangelie van Jezus Christus, “hun lerend **alles** wat Ik u geboden heb, in acht te nemen” (Mattheüs 28:19). Wij brengen geen eigen boodschap. Wij zijn **VERKONDIGERS VAN DE KONING DER KONINGEN** en dragen enkel **ZIJN** boodschap uit (Markus 16:15; 2 Korinthiërs 5:19-20).

8. Christus kon niets doen los van Zijn Zender (Johannes 5:30).

EVENZO, zijn wij geheel afhankelijk van onze Zender. Hij die ons in de wereld zond zei: “Zonder **Mij** kunt u **niets** doen” (Johannes 15:5).

9. Christus was niet alleen, Zijn Zender was met Hem (Johannes 8:16, 29).

EVENZO, is Degene die ons gezonden heeft constant bij ons. Jezus zei: “En zie, Ik ben **met u al de dagen**, tot de voleinding van de wereld” (Mattheüs 28:20 en vergelijk Markus 16:20 en Hebreëen 13:5). Wij hebben al de zegeningen en voordelen van Zijn aanwezigheid, niettegenstaande Hij niet lichamelijk aanwezig is en we Hem niet kunnen zien.

10. Christus was druk bezig met het doen van het werk van Zijn Zender (Johannes 4:34; 9:4) en wanneer Zijn werk gedaan was, ging Hij naar huis, naar Zijn Zender (Johannes 7:33; 16:5).

EVENZO, moeten wij “altijd overvloedig in het werk van de Heere” zijn (1 Korinthiërs 15:58), en wanneer ons werk beëindigd is zullen ook wij naar huis gaan om bij onze Zender te zijn (Johannes 14:3; 17:24; Filippenzen 1:23; 2 Tim.4:6-8).

Als we de grote opdracht van Johannes 20:21 in beschouwing nemen, wat kunnen we dan zeggen? De nederige gelovige zou zoiets als dit moeten zeggen: “Heer, hoe kan ik deze dingen doen? Hoe kan ik ooit de bekwaamheid en kracht hebben om deze dingen te doen en op deze manier te leven?”

Hier is de sleutel. In het bestuderen van het Evangelie naar Johannes ontdekten we iets bijzonders. Niet enkel heeft Christus ons gezonden, Hij heeft ook Iemand anders gezonden. “Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, ZAL IK HEM NAAR U TOE ZENDEN” (Johannes 16:7). Los van de Heilige Geest zouden we dit alles niet kunnen doen! Hij alleen kan ons voorzien van de nodige kracht (Lukas 24:49 en Handelingen 1:8). Jezus wilde Zijn discipelen eraan herinneren dat hun missie los van de Heilige Geest een compleet fiasco zou worden. Daarom, nadat Jezus zei “Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u” (Johannes 20:21), wordt er gezegd: “En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de **Heilige Geest**” (Johannes 20:22). Het was alsof Jezus zei: “Ik wil dat u nooit vergeet dat die opdracht nooit kan vervuld worden, los van de Heilige Geest!”

Vijftig dagen na Jezus' opstanding (de dag van Pinksteren) kwam de Heilige Geest op de discipelen (zie Handelingen hoofdstuk 2). Dit was de grote belofte waar de discipelen op wachtten (Lukas 24:49; Handelingen 1:4, 8). We leerden over deze belofte al eerder in onze studie van het Evangelie naar Johannes (zie Johannes 7:37-39). Vandaag heeft ELKE GELOVIGE de Heilige Geest (Romeinen 8:9; Johannes 7:38-39). Het is door de kracht van de Geest dat wij de grote opdracht van de Heer kunnen vervullen: “Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u” (Johannes 20:21).

De woorden van de opgestane Christus in Johannes 20:23 werden ook dikwijls fout begrepen. Jezus zei: “Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent [dat is het omgekeerde van vergiffenis], blijven ze hem toegerekend”. Betekent dit dat Christus mensen de macht gaf zonden te vergeven? Betekent dit dat mensen naar bepaalde personen moeten gaan opdat hun zonden vergeven worden (zoals een “priester”)?

Wie is volgens Markus 2:7 de enige Persoon die zonden kan vergeven? **God!** De apostelen waren niet in staat zonden te vergeven omdat enkel God dit kan doen. Maar er was iets wat zij wel konden doen. Zij waren in staat met gezag te verklaren wiens zonden vergeven zouden worden en wiens zonden niet vergeven zouden worden.

De apostelen gingen niet rond om mensen hun zonden te vergeven. De apostelen gingen wel rond om mensen te vertellen wiens zonden vergeven en wiens zonden niet vergeven zouden worden. Een voorbeeld, in Handelingen 3:19 maakte Petrus duidelijk: “Kom dus tot **inkeer** en **bekeer** u, opdat uw zonden **uitgewist** worden”. Wat kunnen we zeggen van degenen die weigeren zich te bekeren? Beschouw zorgvuldig Handelingen 10:43: wiens zonden zullen vergeven worden? “Dat ieder die in Hem **gelooft**, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam”. Wiens zonden zullen toegerekend worden? Zij die niet geloven. Petrus ging niet rond om zonden te vergeven, maar hij ging wel rond met de boodschap van het goede nieuws dat er complete vergiffenis is voor allen die zich bekeren en geloven in Christus. Zij die de boodschap van de apostelen geloofden werden hun zonden vergeven, en zij die ze afwezen kregen geen vergiffenis en hun zonden werden hun dus toegerekend, net zoals Jezus zei in Johannes 8:24: “want als u niet **gelooft** dat Ik *het* ben, zult u in uw **zonden** sterven”. Hoe staat het met u? Zijn uw zonden vergeven of toegerekend?

Arno Clemens Gaebelien (*An Exposition of the Gospel of John*. NL: *Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd*) over Johannes 20:23:

Maar wat bedoelde de Heer dan toen Hij deze woorden sprak? Ongetwijfeld gaf Hij hen de macht om door de prediking van het evangelie, door de macht van de Heilige Geest, te zeggen wiens zonden vergeven zijn en wiens zonden niet vergeven zijn. Voorbeelden hiervan vinden we in het boek de Handelingen. Petrus zei in het huis van Cornelius: “Een ieder die in Hem gelooft, ontvangt vergeving van zonden door zijn naam” (Hand. 10:43). Toen Paulus het evangelie predikte in Antiochië in Pisidië, zei hij: “Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Hem u vergeving van zonden verkondigd wordt” (Hand. 13:38). En tegen de gevangenenbewaarder in Filippi zei hij: “Geloof in de Heer Jezus en gij zult behouden worden” (Hand. 16:31).

De apostelen konden getuigen dat de zonden van hen die geloofden, vergeven waren en dat zij die niet geloofden hun zonden hielden.

Maar dat is niet alles. Met de komst van de Heilige Geest op Pinksteren ontstond de gemeente, de Kerk. Allen die geloven en gered zijn horen bij de gemeente. En de gemeente heeft een bepaalde macht en autoriteit. Zij die geloven worden toegelaten tot de gemeenschap; hun zonden zijn immers vergeven. Paulus gaf aan de gemeente in Korinthe de opdracht de boze uit hun midden weg te doen, maar toen deze persoon zich zelf veroordeeld had, diep berouw had en erg bedroefd was, moesten zij hem weer in liefde aannemen en de gemeenschap herstellen. Paulus schreef aan hen: “Wie gij (de gemeente) nu iets vergeeft, ik ook; want ook ik, als ik iets vergeven heb, dan heb ik het vergeven ter wille van u in de persoon van Christus” (2 Kor. 2:10). Door iemand te ontvangen verklaart de gemeente dat zijn zonden vergeven zijn, en als zij iemand uit de gemeenschap uitsluit, verklaart zij dat zo iemand op aarde de gevolgen van zijn zonde moet ondervinden.

Thomas was niet onder de discipelen toen Jezus aan hen verscheen op die eerste zondagochtend (Johannes 20: 24). Thomas geloofde niet het getuigenis van zijn vrienden (Johannes 20:25). Wat zou volgens Thomas nodig zijn om hem ervan te overtuigen dat Jezus werkelijk opgestaan was (Johannes 20:25)? “Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers, en mijn hand niet steek in Zijn zijde, zal ik beslist niet geloven”. Hij zei eigenlijk zoets als dit: “Ik geloof jullie niet. Ik zal slechts geloven als ik Hem kan ZIEN en Hem zelfs kan AANRAKEN!” Daardoor kreeg Thomas bij ons de bijnaam van “ongelovige Thomas”!

c. Jezus verschijnt aan de discipelen met Thomas aanwezig

De uitdrukking “na acht dagen” (Johannes 20:26) is de Joodse manier om te zeggen: “een week later”. Jezus verscheen eerst aan Zijn discipelen op een zondag. De volgende zondag verscheen Hij opnieuw aan hen en deze keer was **Jezus** aanwezig (Johannes 20:26). De Heer had op een andere dag aan hen kunnen verschijnen, maar de eerste dag van de week was een bijzondere dag voor gelovigen om samen te komen. Sinds die dag zijn christenen altijd ’s zondags blijven samenkomen.

De eerste persoon waartegen Jezus sprak was Thomas. De Heer nodigde Thomas uit om zijn vinger in de afdruk van de nagels te plaatsen en zijn hand in Zijn zijde te steken! De Heer echode de woorden van Thomas die hij een week eerder sprak (zie Johannes 20:25). De woorden die wij zeggen of denken zijn altijd bekend bij God! Thomas ging in op de uitnodiging van Jezus (Johannes 20: 27-28). Zien en horen was alles wat Thomas nodig had. Voelen was niet meer nodig. **ONGELOVIGE THOMAS** werd onmiddellijk **GELOVIGE THOMAS**! Aan het eind van Johannes 20:27 berispte Jezus het ongelooft van Thomas: “wees niet ongelovig, maar gelovig”!

Toen Thomas de opgestane Heer zag was het enige wat hij kon zeggen “**MIJN HEER EN MIJN GOD**” (Johannes 20:28). Er zijn vandaag vele religieuze groepen en sekten die niet geloven dat Jezus Christus God is. Het is belangrijk u te realiseren dat Thomas Jezus “**GOD**” noemde in niet mis te verstane woorden. Ook corrigeerde of berispte Jezus Thomas niet voor het zeggen van deze woorden. Jezus zei niet: “Thomas, je mag me nooit **GOD** noemen! Ik ben jouw Leraar en Meester maar ik ben God niet, en het is een grote vergissing om me zo te noemen!” Nee, Jezus zei dat niet. Hij zei niet: “Thomas, je bent verkeerd!” maar in plaats daarvan zei Hij: “Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u **geloofd**” (Johannes 20:29). Thomas geloofde dat Jezus Christus God was en hij had

het helemaal juist! Geloofst u dit? Bent u in staat om vanuit uw hart te zeggen wat Thomas zei: “MIJN HEER EN MIJN GOD”?

WAAROM geloofde Thomas in de opstanding (Johannes 20:29)? **Omdat hij de opgestane Jezus gezien had.** Thomas had een voorrecht die geen levende ziel vandaag heeft (vgl. Johannes 16:10). Thomas was in staat de opgestane Christus te zien met zijn eigen ogen. Als vandaag een persoon weigert te geloven totdat Hij de opgestane Heer ziet, dan zal hij een lange tijd moeten wachten! Als hij dan uiteindelijk de opgestane Heer zal zien, zal het te laat zijn. Er moet daarom iets beters zijn dan een geloof dat gebaseerd is op *zien*. Hoeveel beter af zijn zij wier geloof gebaseerd is op het geschreven Woord van God: “zalig zijn zij die niet **gezien** zullen hebben en toch zullen **geloven**” (Johannes 20:29). Zulke gelukkige mensen zijn beschreven in 1 Petrus 1:8. Deze mensen zagen niet. Zij hebben geloofd! Thomas weigerde het getuigenis van de apostelen te geloven. Het Evangelie naar Johannes is door een van deze apostelen geschreven. Het werd geschreven door een man die persoonlijk de opgestane Heer heeft gezien. Deze man heeft bepaalde belangrijke dingen over Christus opgeschreven in een boek (Johannes 20:31). “Deze [dingen] zijn beschreven, opdat u **geloof**t dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te **geloven**, het **leven** zult hebben in Zijn Naam” (Johannes 20:31). Bent u bereid het getuigenis van de apostel Johannes aan te nemen? Bent u bereid in Christus te geloven door Zijn Woord (vergelijk Johannes 17:20)? Onthoud: “zijn getuigenis is **waar**” (Johannes 21:24)! Gezegd is de persoon die gelooft (Johannes 20:29). Hij zal de bezitter zijn van eeuwig **leven** (Johannes 20:31)!

d. Jezus verschijnt aan de discipelen aan het meer

De Zee of (beter) het Meer van Tiberias (Johannes 21:1) is een andere naam voor het Meer van Galilea (Johannes 6:1). Johannes hoofdstuk 21 geeft ons een verslag van de DERDE opstandingsverschijning die Jezus maakte voor Zijn discipelen als groep (zie Johannes 21:14). We hebben al geleerd over de eerste twee verschijningen (Johannes 20:19 en Johannes 20:26).

Welke discipelen waren bij die gelegenheid samen (Johannes 21:2)? “Simon Petrus en Thomas, ook Didymus genoemd, en Nathanaël, die uit Kana in Galilea afkomstig was, en de zonen van Zebedeus, en twee anderen van Zijn discipelen” – zeven mannen. Het was Petrus’ idee om te gaan vissen (Johannes 21:3). Hoe succesvol waren zij (Johannes 21:3)? Zij vingden niets! Wat plaatsvond hier in Johannes 21 gelijk erg op wat enkele jaren eerder was gebeurd (zie Lukas 5:4-11). Wat zijn enkele van de overeenkomsten tussen wat gebeurde in Lukas 5 en wat gebeurde in Johannes 21? In Lukas 5:10 had Jezus tot Simon Petrus gezegd: “van nu aan zult u **mensen** vangen”. In Johannes 21 zien we Petrus echter terug als visser.

In Johannes 21:7 wordt ons iets gezegd over Petrus en Johannes. Welke discipel herkende Jezus het eerst? Johannes! Toen alle discipelen aan de oever kwamen, wie had er dan al ontbijt bereid (Johannes 21:9)? De Heer Jezus! Wie gaf het brood en de vis (Johannes 21:13)? Ook de Heer Jezus! Het bewijs van Jezus’ opstanding is hier overvloedig. Zeven mannen zagen Hem met hun eigen ogen in het licht van de ochtendzon. We zien de Heer zitten, spreken en eten aan de oever van het meer. Petrus was hierdoor volledig overtuigd en tevreden want jaren later zei hij tegen Cornelius: “aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de **doden opgestaan** was” (Handelingen 10:41). Zij die vandaag niet overtuigd zijn dat Jezus leeft moeten eerlijk kijken naar de duidelijke getuigenissen van de waarheid!

Arno Clemens Gaebelien (*An Exposition of the Gospel of John*. NL: *Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd*) bij Johannes 21:4-14:

Welke profetische betekenis ligt er in deze derde verschijning van de opgestane Christus en de daarmee gepaard gaande wonderbare visvangst? Het is een beeld van het komende koninkrijk, dat opgericht wordt na de bekering van Israël, wanneer de volken van de aarde bijeenvergaderd zullen zijn.

De wonderbare visvangst die we vinden in het Lukas evangelie is een beeld van de werking van het “evangelie” in de tegenwoordige tijd. Het net scheurt en de vissen die gevangen worden kunnen niet geteld worden.

Maar hier is het anders. Het net scheurt niet en het juiste aantal vissen dat gevangen wordt is bekend: honderddrieënvijftig. Er is wel geraden naar de betekenis van dit getal, maar wij kunnen hierover geen zekere uitspraken doen.

Het feit echter dat het juiste aantal genoemd is, geeft aan dat het een betekenis heeft. Het is van betekenis dat historici uit het begin van de eerste eeuw spreken over 153 landen die hun bekend zijn. Dit is de enige betekenis die we kennen. Alle volken zullen als de Heer komt, vergaderd worden in zijn Koninkrijk.

In de volgende sectie van dit hoofdstuk zien we de zachte manier waarop de Redder omgaat met Petrus. Niet zolang geleden had Petrus zijn Heer verloochend. Merk de volgende overeenkomsten op tussen Petrus' verloochening en de passage in Johannes 21:

PETRUS' VERLOOCHENING	JEZUS' HANDELEN MET PETRUS (Joh. 21)
Toen Petrus de Heer verloochende warmde hij zich bij een kolenvuur (Johannes 18:18)	Toen Jezus sprak tot Petrus stonden zij rond een kolenvuur (Johannes 21:9)
Petrus verloochende de Heer driemaal (Johannes 13:38).	Jezus gaf Petrus drie gelegenheden om zijn liefde tot de Heer te belijden (Johannes 21:15-17).
Het was bij de derde verloochening dat de haan kraaide en Petrus was bedroefd en weende bitter (Mattheüs 26:75).	Het was bij de derde vraag van de Heer dat Petrus bedroefd werd (Johannes 21:17). Zou hij niet een terugblik gehad hebben naar zijn eerdere falen?

Lees Johannes 21:15-17 en merk de drie laatste woorden op in elk vers. Wat was het ene ding dat Petrus gezegd werd te doen om te tonen dat hij Jezus werkelijk liefhad? “Weid Mijn lammeren”. Johannes hoofdstuk 21 vertelt ons het verhaal hoe Petrus overging van **visser** naar **herder!**

Petrus' bediening was te werken, niet voor de visserij maar voor mensen (zie Lukas 22:31-32). Hij moest zorg dragen voor Jezus' kudde en zoals we al leerden in Johannes 10:27, zijn Gods schapen dezen die de stem van Christus horen, Hem volgen en Hem geloven. Petrus leerde zijn les goed want later in zijn leven begreep hij het belang van het voeden van de kudde en een goede leider te zijn over Gods schapen (1 Petrus 5:1-4)! Als een kerkleider (herder) niet goed zorg draagt voor Gods kudde en hen niet voedt met de waarheid van Gods Woord, dan toont hij dat hij de Redder **niet** liefheeft.

In Johannes 21:18 vertelde de Heer Petrus iets over zijn toekomst. Jezus vertelde Petrus wat met hem zou gebeuren als hij een oude man zou worden zijn. Waar doelde de Heer op (Johannes 21:19)? “Dit zei Hij om aan te duiden met **wat voor dood** hij God verheerlijken zou”. De Heer wist alles van Petrus, zelfs de aard van zijn dood. Het boek 2 Petrus werd geschreven toen Petrus oud was en spoedig zou sterven. In 2 Petrus 1:14 zien we hoe Petrus sprak over zijn komende dood: “omdat ik weet dat het afbreken van mijn tent nu snel zal plaatsvinden, zoals onze Heere Jezus Christus mij ook **duidelijk** heeft **gemaakt**”. Lang voordat het zou gebeuren toonde Jezus aan Petrus hoe hij zou sterven. De historische traditie vertelt ons dat Petrus omgekeerd gekruisigd werd door de Romeinen in de dagen van keizer Nero. Dus, niet enkel door zijn leven, maar ook door zijn dood verheerlijkte Petrus **God** (Johannes 21:19 en vergelijk Filippenzen 1:20-21).

Het geeft troost te weten dat de Heer alles weet over onze toekomst. Wij weten niet wat de komende dagen kunnen brengen maar God weet het zeker. Wij moeten Hem **verheerlijken** (Johannes 21:19) en Hem vertrouwen om zorg te dragen voor ons leven en ons sterven.

Petrus dan keerde zich om en werd erg geïnteresseerd in de toekomstige plannen van de Heer met Johannes (Johannes 21:20-21 en vergelijk Johannes 13:23-26). “Wat zal er met hem gebeuren?”, vroeg Petrus. Jezus antwoordde: “wat gaat het u aan?” (Johannes 21:22). Jezus had een plan voor Petrus en Jezus had een plan voor Johannes. Als het Jezus beliefd dan kon de apostel Johannes op aarde blijven totdat Hij wederkwam. De vroege christenen keken uit naar Jezus' wederkomst en geloofden dat Hij zelfs tijdens Johannes' leven kon terugkomen. Zoals bleek overleefde Johannes al de andere apostelen en stierf als een erg oude man. Johannes leefde veel langer dan Petrus, maar beide mannen waren getrouwe dienaren van Christus, en God gebruikte beiden op bijzondere ma-

nieren. Petrus moest zich niet concentreren op wat zou gebeuren met Johannes. Petrus moest zich concentreren op: “**Volgt u Mij**” (Johannes 21:22). De belangrijke kwestie is niet HOE LANG een persoon leeft maar HOE GOED een persoon leeft!

3. JOHANNES' SLOTWOORDEN

De apostel Johannes spreekt over zichzelf in Johannes 21:24. Doorheen dit evangelie verwijst Johannes nooit naar zijn naam. Hij noemt zichzelf “de andere discipel” of “die discipel” of “de discipel die Jezus liefhad”. Johannes “is de discipel die van deze dingen getuigt en deze dingen beschreven heeft; en wij weten dat zijn **getuigenis waar is**” (Johannes 21:24). Het Evangelie naar Johannes is een WAAR en ACCURAAT verslag van de woorden en de werken van Jezus Christus!

Heeft Johannes alles neergeschreven wat kon geschreven worden over de Heer Jezus (Johannes 21:25)? Nee, Johannes was erg selectief in wat hij optekende. Mensen die het zorgvuldig geanalyseerd hebben vertellen ons dat de gebeurtenissen weergegeven in de vier evangeliën in feite gaan over 35 dagen in een periode van 3,5 jaar. Dus zijn er meer dan 1200 dagen waarover niets werd opgetekend. Er zijn veel meer dingen die Johannes had kunnen opschrijven. Maar Johannes gaf ons wel alles wat we nodig hebben om te weten WIE JEZUS CHRISTUS IS en WAT JEZUS CHRISTUS VOOR ONS HEEFT GEDAAN. We hebben niet meer informatie nodig maar **we moeten nodig de informatie geloven die God ons heeft gegeven in Zijn Woord.**

4. JOHANNES' SCHRIJFBEDOELING

Om de reden te vinden waarom Johannes zijn Evangelieversie schreef moeten we teruggaan naar Johannes 20:30-31. Johannes was selectief in de dingen die hij opschreef, maar onder Gods leiding en inspiratie schreef hij neer wat wij nodig hebben: “maar deze zijn beschreven, opdat u **gelooft** dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te **geloven**, het **leven** zult hebben in Zijn Naam” (Johannes 20:31).

Hier eindigt dan de studie van de 21 hoofdstukken in het Evangelie naar Johannes. Als u terugdenkt aan dit Evangelie, wat is dan uw conclusie? **Wie denkt u dat Jezus Christus in werkelijkheid is?**

IS HIJ EEN LEUGENAAR?

IS HIJ EEN GEESTESZIEKE?

IS HIJ DE HEERE GOD?

Was de apostel Johannes een leugenaar en een bedrieger, of schreef hij wat waar en accuraat is? Hebt u geloofd in zijn boodschap? Wat moet volgens het Evangelie naar Johannes een mens doen om eeuwig leven te hebben (Johannes 3:16, 18, 36; 5:24; 6:35-37; 11:25-26; enz.)?: **Geloven in de eniggeboren Zoon van God, de Heer Jezus Christus.** Hebt u dit gedaan? God wil dat mensen geloven in Zijn Zoon, en zij die geloven hebben EEUWIG LEVEN!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm